buttresses of a building's N wall (Figs. 1, 2) and at Vytauto St. 33, the foundations of 4 second half of the 17th–19th-century structures as well as 17th–19th-century finds. It is suspected that one foundation could be from the building shown as the bursary or convictus in the 1747 historical plan (Fig. 3).

KRETINGA

Simonas Sprindys, Jurgis Sadauskas, Kiprijonas Ivinskis

Kretingos senamiesčio tyrimai 2020–2021 m.

2020–2021 m. Kretingoje rekonstruojant Vilniaus gatvės ir Rotušės aikštės V dalį, vietovėje, patenkančioje į saugomas Kretingos miesto istorinės dalies (UK 17091), Kretingos senojo miesto vietos (UK 12310), Kretingos bernardinų vienuolyno ir Viešpaties Apsireiškimo Švč. Mergelei Marijai bažnyčios statinių komplekso (UK 1429), Kretingos dvaro sodybos (UK 318) teritorijas, vykdyti archeologiniai tyrimai. Žvalgomųjų tyrimų metu ištirti 157 šurfai, bendras 325,2 m^2 plotas, detaliųjų – 53 perkasos ir 17 šurfų, bendras 4460 m^2 plotas. Žvalgymų metu žvalgytas 24 311,1 m^2 plotas. Pirminiai duomenys apie šiuos tyrimus paskelbti 2021 m. (Sprindys S., Sadauskas J. Senasis Kretingos mirstas (archeologiniai tyrimai 2020–2021 m.), *Kretingos rajono archeologiniai tyrimai ir perspektyvos*. Kretinga, 2021, p. 95–109).

Kretingos istorija siekia XV a., kai dabartinio miesto vietoje pradėjo kurtis mažesnės gyvenvietės, ilgainiui susijungusios į vieną – Kretingos miestą. Būdama prie svarbaus prekybos kelio, tarp Žemaitijos ir Klaipėdos uosto, Kretinga greitai tapo ne tik žemdirbių, bet amatininkų ir pirklių gyvenviete, o 1598 m. jau buvo vadinama miesteliu (Meilus E. Žemaitijos kunigaikštystės miesteliai XVII a. II pusėje–XVIII a. Vilnius, 1997, p. 162). XVII a. pradžioje miestas buvo perplanuotas ir jo širdimi tapo keturkampė turgavietė, kurios centre pastatyta rotušė – magistrato namai. XVII a. II pusėje miestas gerokai išaugo, bet nuo pat XVIII a. iki XX a. vidurio Kretingą purtė negandos – Šiaurės karo meru miestas sudegė (*Lietuviškoji tarybinė enciklopedija*, Vilnius, 1980, t. 6, p. 165), daugybę miestiečių gyvybių nusinešė 1710–1711 m. Didysis maras, o Kretingą niokojo gaisrai 1788, 1889, 1908, 1913 m. Kretinga vis atsistatydavo, bet niekada neatgavo tokios reikšmės, kokią turėjo XVII–XVIII a. (Miškinis A. *Lietuvos urbanistikos paveldas ir jo vertybės*, III t.: *Vakarų Lietuvos miestai ir miesteliai*, kn. I. Vilnius, 2004, p. 305). Pirmaisiais nepriklausomybės metais Kretinga atrodė niūriai: gatvės apleistos, grindiniai neprižiūrimi, viduryje aikštės stūksojo apgriuvusi cerkvė, šalia turgavietės riogsojo sudegusių pastatų liekanos (Kanarskas J. *Kretingos miesto centrinės dalies istoriniai tyrimai*. Kretinga, 2014, p. 15). Galiausiai 1941 m., Antrojo pasaulinio karo fone, vokiečiams padegus sinagogą iš gaisrui išplitus, per dieną sudegė didelė miesto dalis. Išliko tik į R nuo turgavietės ir Birutės gatvėje stovėję namai. Pasibaigus karui didelėje miesto dalyje teberiogsojo griuvėsiai (Kanarskas J. *Kretingos miesto centrinės dalies istoriniai tyrimai*. Kretinga, 2014, p. 19). 1948 m. pradėtas tvarkyti miesto centras: išvalyti griuvėsiai, prie gatvių pasodinti medžiai. Pagal 1964 m. projektą (KM ikonografijos rinkinys, be metrikos) miestas pradėtas iš naujo užstatyti tipiniais tarybiniais pastatais. Neužstatytas liko senamiesčio Š kvartalas, kuriame po 1954 m. įrengtas skveras (Lazdynienė M. Žaliuok, skvere, Švyturys (Kre-

tinga), 1988 12 13). Toks centrinės Kretingos dalies vaizdas iš esmės liko nepakitęs iki šių dienų, pakeistos tik paviršiaus dangos.

Platesnės apimties archeologiniai tyrimai Kretingoje vykdyti 16 sezonų: 2004, 2006 m. – J. Kanarskas (*ATL 2004 metais*, 2006, p. 150–152; *ATL 2006 metais*, 2007, p. 198–202); 2006 m. – R. Jonaitis (*ATL 2006 metais*, 2007, p. 544, nr. 39); 2006 m. – I. Masiulienė (*ATL 2006 metais*, 2007, p. 544, nr. 38); 2007 m. – V. Bračiulis (*ATL 2007 metais*, 2008, p. 569, nr. 41); 2007 m. – G. Piličiauskas (*ATL 2007 metais*, 2008, p. 570, nr. 42); 2009 m. – R. Songailaitė (*ATL 2009 metais*, 2010, p. 500, nr. 45); 2009 m. – A. Adomaitytė (*ATL 2009 metais*, 2010, p. 351–352); 2010 m. – E. Abromavičius (*ATL 2010 metais*, 2011, p. 537, nr. 44); 2011 m. – E. Ubis (*ATL 2011 metais*, 2012, p. 637, nr. 70, 74); 2012 m. – K. Geštautaitė (*ATL 2012 metais*, 2013, p. 666, nr. 76, 78, 80); 2012, 2013 m. – T. Ivanauskas (*ATL 2012 metais*, 2013, p. 666, nr. 81; *ATL 2013 metais*, 2014, p. 503, nr. 123–124); 2015 m. – D. Jazbutytė (*ATL 2015 metais*, 2016, p. 544, nr. 104); 2015 m. – D. Butkus (*ATL 2015 metais*, 2016, p. 544, nr. 105–106); 2016 m. – D. Zubrickas (*ATL 2017 metais*, 2018, p. 708, nr. 213–214); 2017 m. – A. Leknitė (*ATL 2018 metais*, 2018, p. 126–127); 2018 m. – M. Petkus (*ATL 2018 metais*, 2019, p. 642, nr. 190–191, p. 643, nr. 197); 2019 m. – J. Paškonytė (*ATL 2019 metais*, 2020, p. 517, nr. 198, p. 518, nr. 209); 2019 m. – T. Rimkus (*ATL 2019 metais*, 2020, p. 518, nr. 198). Per šį laikotarpį iki 2020 m. ištirtas apie 3270 m^2 plotas. Tyrimai daugiausia susiję su požeminių inžinerinių tinklų tiesimu, jų gyliai ir apimtys minimalūs. Dėl šių priežasčių dauguma šių tyrimų buvo neinformatyvūs ar mažai informatyvūs. Jų metu tirti XIX–XX a. kultūriniai sluoksniai arba tik fragmentiškai išlikę XVII–XVIII a. horizontai. Pastarieji daugiausia fiksuoti Rotušės aikštės ribose ar prieigose. Iki 2020 m. plačiausios apimties Kretingos tyrimai 1992 ir 1994 m. vykdyti R. Spainaičio buvusios Kretingos rotušės vietoje ir aplinkoje. Jų metu aptikti XVII a. statytos rotušės, taip pat XIX a. rotušės vietoje statytos cerkvės pamatai ir dar vieno neidentifikuoto pastato liekanos. Rotušės aplinkoje aptiktas iki 1,2 m storio kultūrinis sluoksnis, kurio apatinis horizontas datuojamas XVII a. (*ATL 1992 ir 1993 metais*, *1994*, p. 249; *ATL 1994 ir 1995 metais*, *1996*, p. 267).

2020 m. žvalgomųjų tyrimų metu Vilniaus gatvės P dalyje (nuo Vilniaus g. 3 į P) ir Rotušės aikštės atkarpoje (Rotušės aikštės ir Vilniaus gatvės sankirtos aplinkoje), šurfuose 50–51, 53–56, 72, 74, 78–88, 92, 95, 97–105, 108, 129, 0,6–1,3 m gylyje aptiktas XVII–XVIII a. datuojamas archeologinis sluoksnis. Tai 10–40 cm storio pilkšvas, tamsiai pilkas, pilkas su angliukais, plytų duženomis, juosvas gruntas. Šurfuose 79, 81, 96, 131 (Rotušės aikštė 16–18 gatvės atkarpoje) aptikti XIX a. datuojamų pastatų fragmentai (1 pav.). Šurfuose 83, 93, 104–106, 108, 124, 142–143 (Rotušės aikštė 13–17 gatvės atkarpoje) aptikti XVIII–XIX a. datuojamų grindinių likučiai. Šurfe 73 (į P nuo Kretingos bernardinų vienuolyno) aptikta Kretingos bernar-

1 pav. Tipinis šurfo su archeologiniu sluoksniu stratigrafijos pavyzdys (šurfas 79). S. Sprindžio nuotr.

Fig. 1. A typical example of a test pit displaying the archaeological layer's stratigraphy (Test Pit 79).

2 pav. Žvalgymų metu atidengti 1618–1620 m. statytos prieglaudos pamatai. K. Ivinskio nuotr.

Fig. 2. The foundation of the alms-house erected in 1618–1620 and exposed by the survey.

dinų vienuolyno ir Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai bažnyčios statinių komplekso buvusios sodo tvoros P dalis. Šurfe 77 (Rotušės ir Vilniaus gatvių sankirtos PR dalyje) atidengtas XIX a. datuojamo sklypo (posesijos) 221 akmeninės tvoros pamato likutis. Šurfuose 65 ir 70 (Vilniaus ir Akmenės gatvių sankirtos aplinkoje) aptikti 1618–1620 m. statyto magistrato prieglaudos pastato fragmentai. Likusiuose šurfuose, tirtuose tiek Kretingos dvaro, tiek Kretingos senojo miesto vietos teritorijose, po asfalto danga ir XIX a. II pusės–XX a. I pusės grindiniu tirti iki 2 m storio XIX–XX a. grunto sluoksniai, kuriuose kartu su to laikotarpio radiniais vietomis aptinkama ir ankstyvesnių, XVI–XVIII a. datuojamų, radinių.

Žvalgomųjų tyrimų metu nustačius, kad centrinėje tyrimų zonoje esantis XVII–XVIII a. kultūrinis sluoksnis ir XVIII–XX a. pastatų liekanos yra kliūtis kokybiškai atlikti gatvės rekonstrukcijos darbus ir nesant galimybės pakeisti techninio projekto sprendinių, nuspręsta gatvės rekonstrukcijos darbų vietose, kuriose išlikęs archeologinis sluoksnis, vykdyti detaliuosius tyrimus. Likusiose grunto judinimo darbų vietose vykdyti žvalgymai.

Žvalgymų metu (žvalgytas plotas 24 311,1 m^2) patvirtinta žvalgomųjų tyrimų metu aptikta stratigrafija. Kretingos senojo miesto teritorijoje fiksuoti tik XIX–XX a. kultūriniai sluoksniai arba XX–XXI a. inžinerinių tinklų tiesimo metu suformuoti perkasimai. Vietomis užfiksuoti XIX–XX a. datuojami pastatų pamatų fragmentai. Akmenės gatvės dalyje sankritoje su Vilniaus gatve aptiktas vienas pirmųjų Kretingos miesto statinių: 1618–1620 m. magistrato pastatytas prieglaudos pastatas (2 pav.). J. K. Chodkevičiaus gatvės atkarpoje fiksuotas XIX a. vienuolyno tvoros pamato fragmentas. Jis priskirtinas Kretingos bernardinų vienuolyno buvusios sodo tvoros P daliai. Dabartinės Rotušės aikštės Š dalyje aptiktas XVIII a. IV ketvirčio datuojamo austerijos pastato pamato fragmentas. Atkarpoje nuo Rotušės a. 13 pastato Š sienos iki Birutės ir Mėguvos gatvių sankirtos gana tankiai aptinkama pastatų pamatų fragmentų, datuojamų XIX–XX a. Akivaizdu, kad gatvės raudonoji linija tuo metu buvo gerokai arčiau, nei yra šiuo metu. Šioje atkarpoje pamatai dažniausiai apardyti XX a. požeminių inžinerinių tinklų tiesimo metu. Pabrėžtina, kad 2020–2021 m. visos aptiktos statinių lieka-

nos paliktos *in situ*. Rotušės aikštės PV kampe vykdytų žvalgymų metu rasta XVII–XVIII a. archeologinių radinių, tarp jų daugiausia buitinės keramikos. Radiniai į vėlyvesnį sluoksnį pateko greičiausiai suardant anksčiau šioje vietoje buvusį archeologinį sluoksnį. Kretingos dvaro teritorijoje, Vilniaus g. 20 pastato prieigose, fiksuotas XVIII–XIX a. datuojamas akmenų grindinys ir XIX–XX a. datuojamas iš akmenų sudėtas vandens nuotekų latakas. 80 cm gylyje aptiktas 20–30 cm storio, XVII–XVIII a. datuojamas kultūrinis sluoksnis su to laikotarpio radiniais. Vertingą sluoksnį identifikavus, grunto kasimo darbai sustabdyti ir atlikti detalieji tyrimai.

Dvaro teritorijoje po gatvės sankasa aptikta ir XVII–XVIII a. datuojama ūkinė duobė, kurioje rasta buitinės ir statybinės keramikos fragmentų. Kitose žvalgymų vietose fiksuoti tik XIX–XXI a. kultūriniai sluoksniai.

Detaliųjų tyrimų metu iki įžemio, XVIII a. grindinių ar XVIII–XX a. pastatų pamatų ištirtos 53 perkasos ir 17 šurfų. Iš viso detaliųjų tyrimų metu ištirtas 4460 m^2 plotas (3–5 pav.).

Detaliųjų tyrimų metu beveik visur aptiktas XVII–XVIII a. datuojamas kultūrinis sluoksnis (6 pav.). Jis pasiektas 0,5–1,15 m gylyje, jo storis siekė 5–55 cm. Didžiausia sluoksnio ir radinių koncentracija aptikta centrinėje tyrimų dalyje, aplink XVIII a. IV ketvirčio statytą aus-

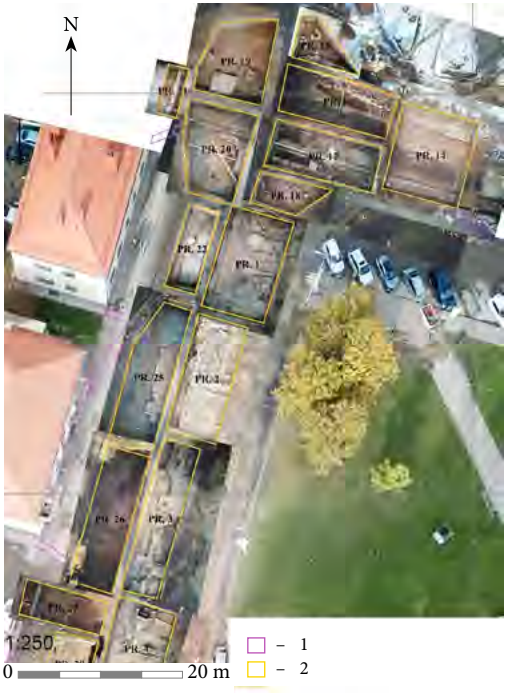

3 pav. 2021 m. detaliųjų tyrimų Š dalies planas: 1 – lietaus nuotekų vietos; 2 – gatvės vieta. J. Sadausko brėž.

Fig. 3. A plan of the N part of the 2021 excavation: 1 – the storm drain, 2 – the street.

4 pav. 2021 m. detaliųjų tyrimų centrinės dalies planas: 1 – lietaus nuotekų vietos; 2 – gatvės vieta. J. Sadausko brėž.

Fig. 4. A plan of the central part of the 2021 excavation: 1 – the storm drain, 2 – the street.

terijos pastatą. Sluoksnis ploniausias ties centrine tyrimų dalimi (perkasa 31). Archeologinis sluoksnis taip pat plonėja tyrimų P dalyje (perkasos 13, 36), kol visai išnyksta. Manoma, kad anksčiau čia buvęs kultūrinis sluoksnis nukastas XIX–XX a. formuojant važiuojamąją kelio dalį. Gali būti, kad iki gatvės formavimo darbų šioje vietoje buvo kalvelė. XIX–XX a. gatvės formavimo pėdsakų aptikta ir P tyrimų zonoje – perkasos 13 PR kampe įžemyje pastebėtos gatvės tiesimo darbų metu paliktos kastuvų žymės.

XVII–XVIII a. archeologinis sluoksnis neaptiktas tik ŠV detaliųjų tyrimų dalyje ir keliose prie XX a. II pusėje statytų pastatų tirtose perkasose. Tyrimų metu aptiktas 21 XVIII–XX a. datuojamas akmeninių grindinių fragmentas (horizontas). Rotušės aikštės V pusėje dažnai buvo fiksuojami akmeninių grindinių likučiai ar išlikusios akmenų sankaupos, kurios patvirtina, kad XVIII–XIX a. gatvė buvo labiau pasislinkusi į V. Tyrimų metu taip pat aptikta 15 XVII–XX a. datuojamų mūrinių ir medinių pastatų pamatų liekanų.

Ankstyviausias mūrinis pastatas rastas ties Rotušės aikštės pastatu 19. Tai 1618–1620 m. statytas magistrato prieglaudos pastatas. Kad ir kaip būtų, duobėje 142, manoma, aptiktas vienas pirmųjų Rotušės aikštėje stovėjusio pastato pamatų kontūras. Atsižvelgiant į duobės formą, išsidėstymą ir grunte aptiktus medienos fragmentus, manoma, kad duobė galėtų būti datuojama XVI–XVII a. ir siejama su tuo lai-

5 pav. 2021 m. detaliųjų tyrimų P dalies planas: 1 – lietaus nuotekų vietos; 2 – gatvės vieta. J. Sadausko brėž.

Fig. 5. A plan of the S part of the 2021 excavation: 1 – the storm drain, 2 – the street.

6 pav. Tipinis perkasos su archeologiniu sluoksniu stratigrafijos pavyzdys (perkasa 26). J. Sadausko nuotr.

Fig. 6. A typical example of the stratigraphy of a trench with an archaeological layer (trench 26).

7 pav. Atidengtos struktūros: XIX a. vienuolyno tvoros pamatas, XIX ir XVIII a. grindiniai perkasoje 14. J. Sadausko nuotr.

Fig. 7. Exposed structures in Trench 14: the foundation of the monastery's 19th-century fence as well as 19th and 18th-century paving.

kotarpiu čia stovėjusio medinio namo rąstiniais pamatais. Detaliųjų tyrimų zonos ŠR dalyje (perkasos 14–16) atidengta akmenų struktūra priskirtina XIX a. Kretingos bernardinų vienuolyno tvoros P dalies pamato fragmentui. Šalia tvoros atidengti du lygmenys XVIII–XIX a. grindinių, greičiausiai sudarančią tų laikų važiuojamosios kelio dalies ir šaligatvio linijas (7 pav.). Centrinėje tyrimų zonoje (perkasos 1–8, 17–18) atidengtos mūrinės ir akmeninės struktūros – buvusio gausiai užstatyto kvartalo požymiai (8, 9 pav.). Šis kvartalas Š dalyje ribojosi su Kretingos bernardinų vienuolyno teritorija, o P dalyje – su turgaus aikštės teritorija. Perkasose 7–8 atidengtas vienas pirmųjų mūrinių pastatų Kretingoje – XVIII a. IV ketvirtyje statytas austerijos pastatas ir jo rūsys (10 pav.). Aptariamą kvartalą į dvi dalis – Š ir P – dalijo

8 pav. Perkasose 3–7 atidengtos statinių liekanos. J. Sadausko nuotr.

Fig. 8. The remains of structures exposed in Trenches 3–7.

siaura gatvelė (aptikta perkasoje 4). Kvartalas buvo sudalytas siaurais sklypais, o beveik visi namai, išskyrus kampiniuose sklypuose, statyti galais į gatvę. Kvartalo namai sugriauti Antrojo pasaulinio karo metais.

Archeologinių tyrimų metu įžemis (molis, vietomis smėlis ar žvyras) pasiektas 0,4–2 m gylyje. Įžemyje išryškėjo 295 įgilintų struktūrų kontūrai. Apie pusę jų siejama su XX a. pradžioje įrengtais elektros linijų ar apšvietimo stulpais. Iš ūkinių duobių paimti grunto mėginiai. Makrobotaninių tyrimų metu identifikuota

9 pav. Perkasų 1–8 bendras vaizdas iš viršaus. J. Sadausko nuotr.

Fig. 9. General overhead view of Trenches 1–8.

10 pav. Perkasoje 7 aptiktas XVIII a. austerijos rūsys. J. Sadausko nuotr.

Fig. 10. The cellar of the 18th-century inn discovered in Trench 7.

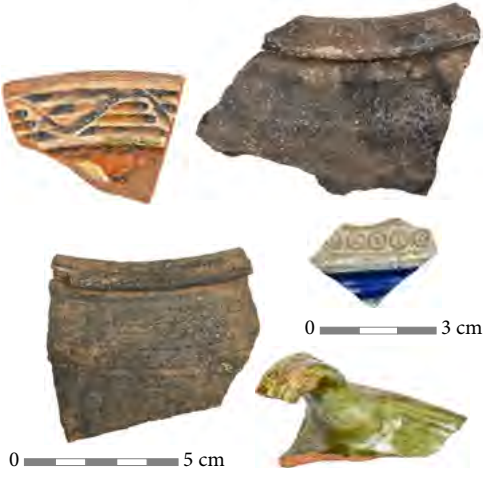

11 pav. Buitinės keramikos dirbiniai. R. Sprindžio nuotr.

Fig. 11. Household pottery artefacts.

12 pav. Koklių fragmentai. R. Sprindžio nuotr.

Fig. 12. Stove tile fragments.

344 vienetai augalų makroliekanų, iš jų 342 vienetai buvo suanglėjusios, o likę 2 vienetai – nesuanglėjusios. Tyrimo metu identifikuota paprastojo miežio, sėjamojo rugio, kviečių, sėjamojo grikio ir sėjamojo lino makroliekanų. Taip pat aptikta avižų genties (*Avena sp.*) grūdų, kurie gali priklausyti tiek sėjamajai avižai, tiek laukinėms avižų rūšims.

Tyrimų metu surinkti ir inventorinti 5256 vienetai XVI–XX a. radinių. Iš jų 3483 buitinės keramikos šukės (11 pav.), 1578 statybinės keramikos fragmentai (12 pav.), 66 monetos (13 pav.), 56 metaliniai dirbiniai, 47 stikliniai dirbiniai, 5 segės, 9 plombos, 3 vinys, 1 tinklo pasvaras, titnaginis muškietos skeltuvas, 2 kaulinės įkotės, 4 mediniai dirbiniai ir 1 odinio diržo fragmentas. Radiniai pasižymi XVII–XVIII a. Lietuvos miestams būdingais bruožais – nemažai importinių dirbinių (Kelcų keramika, akmens masės keramika, kaolino pypkės, porcelianas), rastų koklių ornamentavimas primena didmiesčiuose aptinkamus koklius. Tarp ypačiųjų radinių išsiskyrė XVII a. sidabrinis Vladislovo Vazos taleris, odinis diržas, siejamas su arklio pakinktais, XVI–XVII a. varinis žiedas su užrašu „IHS“, tordiruota pasaginė segė ir medinis XVII a. samtis (14 pav.). Radiniai daugiausia koncentravosi XVIII a. austerijos aplinkoje, t. y. Rotušės aikštės ŠV kampe.

Zooarcheologinių tyrimų metu ištirti 5658 kaulų ir dantų fragmentai, jie svėrė 91,8 kg. Visi identifikuoti kaulai priklausė 6 naminių gyvulių rūšims: galvijams, kiaulėms, avims, ožkoms,

0 3 cm

13 pav. Detaliųjų tyrimų metu surinkta numizmatinė medžiaga. R. Sprindžio nuotr.

Fig. 13. The numismatic material yielded by the excavation.

0 5 cm

14 pav. Detaliųjų tyrimų metu aptiktas XVII a. medinis samtis. E. Rimkienės nuotr.

Fig. 14. The 17th-century wooden bailer discovered by the excavation.

arkliams ir katėms bei 2 laukinių gyvūnų rūšims: briedžiui ir kiškiui. Daugiausia buvo rasta galvijų kaulų, ragų, dantų ir jų fragmentų – 1834 vienetai (74,9 %). Avims / ožkoms priklausė 270 (11 %) kaulų, ragų, dantų ir jų fragmentų. 8 (0,3 %) kaulai ir ragai buvo priskirti ožkoms. Kiaulėms priklausė 289 (11,8 %) kaulų fragmentai. Arkliams priklausė 32 (1,3 %) kaulai ir jų fragmentai. Laukiniams gyvūnams priklausė 8 (0,5%) kaulai: 2 briedžio pirštakauliai ir 6 įvairūs kiškio skeleto kaulai. Rūšine sudėtimi ištirtų kaulų kolekcija panaši į naujųjų laikų faunos liekanas, randamas didžiuosiuose Lietuvos miestuose.

2020–2021 m. archeologiniai tyrimai Kretingoje pristato aiškesnį miesto urbanizacijos vaizdą nuo XVII iki XX a. Tyrimų metu lokalizuotas ir detaliai ištirtas XVII–XVIII a. kultūrinis sluoksnis, identifikuota tiksli Rotušės aikštės Š dalies buvusio užstatymo V riba, atidengti vienų pirmųjų mūrinių pastatų Kretingoje pamatai, aptikti XIX a. vienuolyno tvoros pamatai. Archeologiniame sluoksnyje rasti radiniai turi panašumų su didžiųjų Lietuvos miestų naujųjų laikų kolekcijomis. Tai parodo Kretingos miesto svarbą XVII–XVIII a. Inicijuoti ir atlikti papildomi tarpdisciplininiai tyrimai – architektūriniai, paleobotaniniai, zooarcheologiniai. Gausus radinių kieks papildė KM fondus. Fiksuojant aptiktas statinių liekanas pasitelktos naujausios technologijos – 3D lazerinis skenavimas, dronas. Tai leis informaciją apie didžiausius Kretingos senojo miesto archeologinius tyrimus pasiekti platesnei auditorijai.

The 2020–2021 investigation in Kretinga Old Town

The 2020–2021 investigation, the largest in the history of Kretinga, saw the evaluation (Fig. 1) of 325.2 m^2, the excavation (Figs. 3–9) of 4460 m^2, and the survey of 24311.1 m^2. It located and excavated a 0.40–2 m thick, 17th–18th-century cultural layer (Fig. 6) that yielded 5256 finds, mainly sherds of household pottery (Fig. 11) and structural ceramics (Fig. 12), coins (Fig. 13), glass shards, etc., including a Władysław IV Vasa thaler, a leather strap with a horse harness, a 16th–17th-century ring with the inscription 'IHS', and a 17th-century wooden bailer (Fig. 14). The investigation revealed the remains of 15 foundations from 17th–20th-century masonry and wooden buildings (Figs. 2, 8–10). An interdisciplinary macrobotanical, zooarchaeological, and architectural investigation was also conducted. The macrobotanical investigation identified 344 plant macroremains, including domestic barley, winter rye, wheat, buckwheat, flax, and oats. The zooarchaeological investigation determined that the 5658 bone and tooth fragments belonged to: cattle (74.9%), sheep/goats (11.3%), pigs (11.8), horses (1.3%), and wild animals (0.5%). The architectural investigation of the discovered structures revealed that the W red line of urban development unearthed in the N part of Rotušės Square consisted of at least six 18th–19th-century buildings and discovered the masonry foundations of two of Kretinga's earliest masonry buildings: the alms-house (Fig. 2) and the inn, the site of the monastery's 18th–19th-century fence (Fig. 8), and paving from 3 periods: the 18th century, 19th century, and first half of the 20th century. The finds discovered in the archaeological layer share similarities with the Modern Era collections of Lithuania's major cities, which demonstrates the importance of Kretinga in the 17th–18th centuries.